

ни. „ (Ввр: дї. 2.) И “ Исусъ Христосъ вчера и днесь, тойъ же и во вѣки. „ (Ввр: гї. 8.) Того ради П. Павелъ называва Израама не токмо вѣрна, но и въ примѣръго привождя на тіа, които въ вѣра ѿскъжтъ да са ѿ-правдаѿжтъ. (Рим: д. 16.)

Исусъ Христосъ е едно лице
въ двѣ естества.

(Б) Въ воплощеніе то на сына Божіа са сединило челоуѣческо то съ Божественно то естество съ образъ оудивителенъ и непостижимъ : а ѿзъ сединеніе то на двѣте естества са състѣвило едно Божественно лице , Богочелоуѣкъ Исусъ Христосъ. Понеже не съ двѣ лица, но единъ Христосъ сщій Сынъ Божій и Сынъ Маріинъ. Вогато станаа челоуѣкъ непрестанаа въ да е и Богъ: ѿстанаа истиненъ Богъ, и истиненъ челоуѣкъ. Тѣа двѣ естества, ако и да съ са сединили въ одного Христа, обаче не съ са смѣсили: и на двѣте естества боа те, желаніа та, и дѣйствіа та ѿстанаа ли цѣлы и неслѣанны, гдѣто Христосъ дѣла за себе си, “ ѿ днѣ же томъ, иако ѿ часѣ никтоже вѣсть . . . ни сынъ, токмо Отецъ. „ (Марк: гї. 32.) И “ Отецъ мой болий мене есть. „ (Іван: дї. 28.) И “ Моленіа же и молитвы къ мѡгущемѹ спасти его въ смѣрти принѣсъ. „ (Ввр: е. 7.) И пакъ чи пострадаа и оумрѣа, и такова дрѣгы подобны, трѣба да ги ѿносамы до челоуѣчество то, а не до Божество то, какъ Христосъ е истиненъ челоуѣкъ, за това св: Павелъ ѿсно казва. “ Понеже оубо дѣти приобщиса плоти и крѣви, и той прѣ-